

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :
Az Országos Erdészeti Egyesület.

Szerkesztő :
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónap 28.-án.

Harminczötödik évfolyam. V. füzet. 1896. május hónap.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 3 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak, 3 frt kedvezményi árért járathatják.

—☉— Szerkesztőség és Kiadóhivatal Budapestben, Lipótváros, Alkotmány-utca, 10. szám. II. emelet. —☉—

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Az ezredévi kiállítás és erdőgazdaságunk.

Ma még, a kiállításnak kezdetén, korai lenne felvetni a kérdést, mennyi sikerhez juttatott az a buzgólkodás, amivel az ezredév méltó megünnepléséhez az ország minden vidéke együvé hordta multjának emlékeit, s kulturális fejlődése érdekében kifejtett munkájának legjava termékeit, annak szemléltetésére és igazolására, hogy a sok gátló akadálylyal nagy erő kifejtés árán és kitartással megküzdve, a haladás útján valóban eljutott oda, hol a megfutott ezeréves pálya végén nyugodtan s a jövőre nézve megelégedést nyújtó bizalommal állhat meg egy rövid pillanatra — ünnepelni.

Ma még az ujdonság megvesztegető ingerével hat minden, még az újra szemeink elé került régi is; a külszinek erősebb hatása könnyen elfedheti a belső tartalomnak értékét a figyelmesen néző előtt is; egyes jelen-

ségeknék talán esetleges, talán mesterkélten tulzott előtérbe szökése árnyékot vethet az általános állapot képére — egyaránt félre vezetve azt is, a ki ítéletet kér, meg azt is, aki ítéletét megalkotni kívánja.

Ma még a lázas készülődés szemléletének hatása alatt a várakozás kíváncsisága igen erős; s egy-egy ítélő szó a még jórészt üres urnákba nagy hanggal esik, pedig az ország kulturális és közgazdasági életének, s e tekintetben elért fejlődésének egészben való megbírálásánál a nyugodtan megalkotott, elfogulatlanul hozott ítéletnek lehet csak meg az igaz igazsága s egyszersmind haszna is.

De ha valaki a kiállításnak számos csarnokán áthaladva az alkalom jelentőségének tudatában tekinti meg a gazdag anyaghalmazt, az összbenyomásnak megalkotója képen mindenestre fog találni bizonyos jól eső megnyugvást annak tapasztalása révén, hogy a közgazdasági s kulturális fejlődésnek minden terén járt utra talál....

Az erdőgazdaságra nézve ma már ez igazolásra nem szorul. Mert bár a földművelésnek ez az ága nem nagy idők előtt vált ki, hogy külön medert vágva magának s önállóságát gyorsan gyarapodó erővel biztosítva, méltó részt vegyen az ország gazdasági, ipari s kereskedelmi életének erős támogatásában: az ut, amit ebben az irányban megtett, a gyors és erélyes haladásnak eredményeképen már is hosszabb, mint azt az erre szolgáltat időnek rövideje után várni lehetne, s ez az ut nemcsak magunk, hanem a külföld előtt is a jövőre nézve biztatást nyújtó ut képen ismerős.

A mi kiállításunknak a haladás folytonosságának szemléltetésével ezért a biztatásért kell ma már megfelelnie.

Az állam, mint erdőkben leggazdagabb birtokos, az uradalmak s a magánosok egyképen rajta voltak, hogy

erre nézve bőséges anyagnak szemléltetésével világos és mindenre kiterjeszkedő ítéletet lehessen mondani. S ha most még, a közgazdasági élet hivatott bírától s a külföld szakférfiaitól várható ítéletnek elébe vágni nem akarva, csak arra nézve keresünk megnyugtatót, vajjon erdőgazdaságunk fejlettségének világos szemléltetésére kiállításunk alkalmas-e: egész nyugodtsággal bátran mondhatjuk el, hogy e tekintetben kiállításunk a benne felhalmozott anyag gazdaságánál, jól elrendezettségénél s tetszetőségénél fogva a várakozást bizton kielégítheti.

Felbátorít e kijelentésre a legmagasabb megelégedés, melynek Ő felsége a király, — az erdészeti kiállítást a legelső között tekintve meg, — többször s látható rokonszenvvel kifejezést adott. S felbátorít az a körülmény is, hogy csarnokunk állandóan a leglátogatottabbak közé tartozik.

Legyen ez biztatás arra, hogy mi magunk is mennél számosabban keressük fel a kiállítást s ott a magunk munkásságának csarnokát. S vajha mindnyájan a megnyugvás és megelégedés gondolatával távozunk onnan, a mult eredményeiből új erőt, bizalmat és kedvet merítvén ahhoz, hogy a magyar erdőgazdaságnak országunk javára való fejlesztésében részünket ezentul is igaz törekvéssel s újabb és újabb sikerekhez jutva vehessük ki. 4.

Csemeteemelő eke.

Irta: Török Sándor, m. kir. erdőéri szakiskolai igazgató.

A négy m. kir. erdőéri szakiskola, s köztük a vadász-erdei is tulajdonképeni célján és feladatán kívül arra is utalva van, hogy az állam által kopár területek beerdősítésére évenként díjtalanul adományozni szokott erdei facsemetétet lehető nagy számban termelje. Ehez mérten